

sosialurin

telf. 14720. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevandi: Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bladmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Hevði verið fyrirminur

EFTIR AT HAVA vitjað sum landsstýrisins gestur í Føroyum í nakrar dagar fór Anker Jørgensen, forsætisráðharri aftur til Danmarkar í gjár. Hann hevur, sum sagt verður frá aðrastaðni í blaðnum í dag, vitjað ymsastaðni í landinum og hevur eisini havt onkran fund við landsstýrið. Eisini varð skipað fyri einum pressufundi. Hóast tað ikki vóru tey nógvu stórtýðindini, sum komu frá á hesum pressufundi var okkurt áhugavert sum kom fram, — og tað serliga frá lögmanni.

SJÁLVANDI ROKNAÐU vit við, at nú hevði Pauli Ellefsen lögmaður møguleika til at geva Anker Jørgensen ákoyringarnar sum hann fyrr hevur serverað um hann og danska stjórnarflokkinn — javnaðarflokkinn — men so var ikki. Sum hann ikki tordi at koma fram við tí ella hann nú vil eta alt í seg aftur er óvist, men áhugavert var tað.

EITT AV teimum stóru mállum hjá lögmanni hevur verið ein ávís starvssetan, sum hann hevur sagt at Anker Jørgensen hevur trýst ein av partamonnum sínum í starv. Hetta var væl og virðiliga ávíst frá forsætisráðharranum, og tá so okkara lögmaður fekk sama spurning visti hann sjálvandi hvørki út ella inn. Um landsstýrið ætlaði at fylgja spurninginum upp, visti hann heldur ikki.

Í SAMBAND VIÐ donsku vitjanina í Føroyum var sagt frá, at landsstýrið fór at hava onkran fund við forsætisráðharran, uttan at hava nakrar veruligar samráðingar. Av hesum fundi sum var millum partarnar skiltu vit eisini væl, hví landsstýrið ikki var sinnað til nakrar veruligar samráðingar. Tí í flestu av týðningarmiklastu mállum, sum tingast skulu vera um við donsku stjórnina er landsstýrið so ósamt at ógjørlegt er at finna nakran felagsnevvara í verandi samgongupolitikkinum.

FRÆGASTU RÁÐINI vit tí kunnu geva landsstýrinum, um teir hava í hyggju at halda fram í Tinganesi, er at teir royna at finna út av hvat teir sjálvir vilja og meina áðrenn teir í november fara til Danmarkar at tingast við donsku stjórnina. Hetta hevði ivaleyst verið ein stóur fyrirminur.

Heldur
tú
ikki

sosialin

Bræv til Eyðun Viderø

Góði Eyðun!

Tað má tykjast meir enn fjákrut av mær at skriva til tín, tí vit hittast jú dagliga í øllum góðum.

Men av tí at tú ert so illa røddur inn á javnaðarflokkinn, má eg siga nøkur orð hendan vegin.

At tað mátti verið nóg mikið við studentaskúlanum í Hoydølum haldi eg, at tú hevur allan

rættin, men annars hvussu teir greiða sínar skúlasurningar inni í Eysturoynni, er nokk frægst at vit báðir lata teir um.

Tað vildi verið lægt, um javnaðarmenn ikki kunnu mistaka seg við hvørt, men eingin betri enn vit báðir, hava roynt tað á okkara egna kroppi, hvat tað væl-

signils, tær sosialu lógirnar eru. Og tað er ein royndur lutur, at áðrenn tann flokkurin fekk ávirkan, lógu Føroyar sum eitt miðaldarsamfelag sosialt særð.

Men eg vil biðja teg, vælsignaðin leggja doyn á, í einum ørdum skúlamáli, og tað er at fáa vent menn á rætta leið, at fáa búnaðarskúl-

an og royndarstöðina lagda her á Dalsgarði og lata dugnamannin Palla sita í frið á Heggsgarði.

Gott í teg, ger hetta, so gert tú eina góða gerð — so góða, at allir jarðarmenn í komandi tíð vilja takka tær.

21.8.81
Vinarliga
Viggo Dalsgaard

við- merkingar

Hyggi maðurin — Jesus!

Hon var húsmóður. Sum árinu gingu feldi hon seg meira og meira mótleysa og uppgevandi, tí hon kendi tað sum at øll mettu hana og arbeiði hennara sum eina sjálfvlgju. Hon tók sær av tí húsliga, gjørdi reint, vaskaði upp, hampaði um klæðir mannsins og barnanna, ruddaði so hvørt tey óruddaðu; men hon kendi tað sum at øll kravdu hetta av henni. Hon feldi seg sum eina maskinu.

Ein dagin hitti hon ein annan mann, hann var giftur, men hann var so dæmligur og skilti hana so væl. Hann kundi hon tosa við.

Tey hittust aftur, og hon kendi at hann virðismetti hana.

Tað endaði við at hon varð frilla hansara, og frá tá av møttust tey ofta í loyndum.

Einaferð vóru tey so saman alla náttina. Tey vóru um at fara hvørt til sitt, hon til mann og børn, hann til konu og børn, tá nakrir gudfrøðingar komu fram á tey.

Teir tóku kvinnuna, dragsaðu hana út í miðbýin, blakaðu hana fram fyri fólkamongdina og segdu: »Henda kvinna er tikin í

gerðini — hon dreiv hor«. Mannamúgván varð skelkað, og tey byrjaðu øll at yla við í hyklaranna forðandi kóri.

Bert ein stóð stillur og tigandi og sá við sorg, hvussu hendan kvinnan varð viðfarin av medmenniskjum sínum.

Navn hansara var Jesus úr Nazaret.

Havi ofta undra meg yvir hví hesir moralsins sjálvkravdu verjar bert tóku kvinnuna. Fyri at kunna dríva hor skulu jú vera tvey. Hvat varð av manninum. Slapp hann?

Men hendan frásøgnin lýsir veruliga bæði heimsøguna og kirkjusøguna. Tað hevur allar dagar bert verið kvinnuna, hesir moralsins sjálvkravdu verjar hava blakað seg yvir. Maðurin hevur sum oftast fingið aðra viðgerð. Kom ein ung genta illa fyri í gomlum døgum, so varð tað hon, ið sat eftir við skommuni, meðan maðurin gekk friur.

Men tá teir henda morgum blakaðu hesa kvinnu frá sær, so var tað fyri fótunum á manni, ið var ørðvisi.

Hon varð liggjandi, vanærd og eyðmýkt, og hoyrði dómar fólksins, og

hon kendi vanvirðandi eygnakost teirra. Men heldur ikki hon visti, har hon lá í stovnum, at so var fyriskipað, at hon lá fyri fótum **Hansara sum er tann einasti sum ikki forðemir.**

Moralsins verjar hugdu á Jesus og endurtóku: »Vit hava tikið hana í gerðini, her er eingin ivi. Í lógini sigur Móses at slikar kvinnur skulu steinast. Hvat sigur tú?

Hetta segdu teir fyri at royna hann, so at teir kundu fáa okkurt at klaga hann fyri. Frikendi hann hana, so breyt hann lógina.

Tá boygdi Jesus seg niður og skrivaði í sandin við fingrinum. Men tá ter hildu á at spyrja, reistist hann og segði: »Tann av tykkum, sum er uttan synd, kasta tú tann fyrsta steinini!« So boygdi hann seg niður aftur og skrivði í sandin.

Orð hansara reiktu meint. Fram fyri teir komu minni um egna liv teirra! Og tá valdu teir at fara, ein fyri og annar eftir, hinir elstu fóru fyrstir.

Eftir stóðu Jesus og kvinnan. Hon tordi ikki at hyggja í eygu Hansara.

Hon skammaðist. Hon iðraði seg yvir tað gjørda — og hon undraði seg yvir henda mannin.

Men Jesus reisti seg upp og segði við hana: »Kvinna, hvar eru teir? Var ongin, sum dømdi teg?»

Piprandi svaraði hon: »Nei, Harri — eingin!»

Tá segði Jesus hesi heimskendu orðini: »Heldur ikki eg dømi teg! Far avstað og synda ikki longur!»

Brot úr bók Aril Edvardsens: »Bevisst Gjöring« — føroyska jr.

Soleiðis bar Jesus seg at í umstøðum, sum eru líkar teimum tú og eg mæta hvønn dag. Spurningurin er — hvussu bera tú og eg okkum at í slíkum umstøðum. Stilla vit okkum millum fólkíð ella gera vit sum Jesus? Týðningurin av stóðutakan minari/tinari er so ómetaligur — fyri meg, teg, samfelagið og ikki minst fyri syndaran. Og næsti syndarin kann jú lætt verða tú ella eg. Og siggju so fyri tær hvussu samfelagið hevði sæð út, um vit øll gjørdum sum Jesus.

jr.

»...intet alternativ til NATO...«

Mikudagin 19. august skrivur ein tingmaður javnaðarflokksins grein um neutronbumbuna og umboðsmanni hennara her á Føroya landi, harra Óla Breckmann málagn hins føroyska Fólkaflokksins Radikalt Sjálvstýri. Jú sjálvandi, hvør mannborin skapnigur kann annað enn at venda sær í andstygd frá einum vápnagreiðingi sum neyvan skeitir at øðrum fyribrigdum enn tí sum »loysir seg« í kapitalistiskum búskapi, enn

minni virðir Guðs dýrabarasta skapning meir enn so, at hann fer út í tjak um hvør bumba nú man ver abest, og kemur til ta niðurstøðu at ein bumba sum týnir mannalív, men sparar fastar ognir, man vera ein frálík bumba?

Og hvør føroyingur kann annað enn kenna andstygd í hjarta sinum móti einum flokki, sum velur mann við tilíkkum askoðanum til stavnamann og floksblaðstjóra? Kann eitt fólk, sum sigur

seg vera friðarelskandi og gudiligt, velja ein flokk, hvørs umboðsmenn tjakast um hvørji drápsvápn í heiminum eru mest effektiv, og sum nærum biður bøn um, at harðendi forsetin Reagan skal framleiða fleiri vápn? Longu í dag kunnu vápnini týna mannaættina 70 ferðir umleið. Hvussu ofta vil Fólkaflokkurin hava hana týnda? Tá verður sjálvstýrið í hvussu so er sera radikalt hjá teimum.

Tingmaður Javnaðar-

flokksins Jóannes Dalsgaard endar greinina soleiðis: »...heldur eiga vit at styðja allar avvápnadarroyndir og seta alla orku inn upp á at fáa alla heraðarútgørd av landinum eins og vit eiga at virka fyri, at Føroyar gerast heilt leysar av einari og hvørjari hernaðarsamgongu...«

Jú, góð orð og væl meint. Tú fært hug at spyrja teg sjálvan: hvussu nógvir av politikarum javnaðarflokksins